

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' מְנַחֵם אָב:

סֵדֶר לְקוּטוּי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרָה ד

צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מִעֲלוֹת וּקְדוּשׁוֹת שַׁבָּת גְּדוּלָּה וְיִקְרָה מְאֹד, כַּמּוּבָא, וּבִפְרָט בְּ"רֵאשִׁית-חֲכָמָה" בְּשִׁעַר הַקְּדוּשָׁה בְּתַחֲלָתוֹ, עַיִן שָׁם. וְרֵאוּי וְנִכּוֹן לְלַמֵּד בְּ"רֵאשִׁית-חֲכָמָה" בְּשִׁעַר הַנִּ"ל, וְלִשְׂוֹם לְבוֹ הַיֵּטִב עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנִּצְּאָמָרִים שָׁם בְּעַנְיַן קְדוּשַׁת וּמִעֲלוֹת שַׁבַּת-קְדוּשָׁה. כִּי יֵשׁ שָׁם כַּמָּה דְּבָרִים פְּרָטִיִּים יִקְרִים מִקְּדוּשַׁת וּמִעֲלוֹת שַׁבָּת. כִּי כָּל עַנְיַן וּמִעֲלָה הַנִּצְּאָמָר שָׁם עַל שַׁבָּת הוּא דָּבָר בְּפָנֵי עֲצֻמוֹ, וְהֵבֵן שָׁם הַיֵּטִב, כִּדִּי שְׂיִתְלֶהֱב לְבוֹ לְקַבֵּל שַׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה כַּרְאוּי.

וְעַל-יְדֵי-זֶה הִירָאָה בְּשִׁלְמוֹת, דְּהֵינּוּ עִם דַּעַת, כִּי בְּחַל אֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה הִירָאָה עִם כְּסִילוֹת, בְּבַחֲיִנַת (אִיּוֹב ד'): "הֲלֹא יִרְאֶתְךָ כְּסִלְתְּךָ". וְעַקֵּר הַכְּסִילוֹת הוּא מִחֲמַת הַשְּׁעֵבוֹד שְׂיֵשׁ בְּחַל, כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׁעֵבוֹד אֵין הַדַּעַת שָׁלֵם. וְכִמוֹ שְׁכָתוֹב בְּמוֹאָב (יִרְמְיָה מ"ח): "שְׂאֲנַן מוֹאָב מִנְעוּרָיו וְכוּ' וּבְגוּלָּה לֹא הָלַךְ, עַל-כֵּן עָמַד טַעֲמוֹ בּוֹ" וְכוּ'. וְכִמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה (מְגִלָּה יב:), כִּי עַל-יְדֵי שְׁעֵבוֹד וּגְלוֹת הַדַּעַת מְבֻלְבָּל. אֲבָל בְּשַׁבָּת הוּא חֲרוּת, וְכִשְׂיֵשׁ חֲרוּת וְאֵין שְׁעֵבוֹד וּגְלוֹת, אֲזִי הַדַּעַת שָׁלֵם כַּנִּ"ל. וְעַקֵּר הַחֲרוּת - עַל-יְדֵי הַתַּעֲנוּג וְהַשְּׂמִיחָה שֶׁל שַׁבָּת, בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעְיָה נ"ח): "אֲזוּ תַתְּעַנֵּג עַל ה'", הַנִּצְּאָמָר בְּשַׁבָּת. וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה חֲרוּת, בְּבַחֲיִנַת (שָׁם נ"ה): "כִּי בְּשִׂמְחָה תֵצֵאוּ", שְׁעַל-יְדֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפורי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שְׂמֵחָה יוֹצֵאִין לְחֵרוֹת. וּבְשֵׁישׁ חֵרוֹת, הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת כַּנ"ל וְאֲזִי הִירָאָה כָּרְאוּי, בְּבַחֲיִנַת יָרֵא שַׁבָּת (תְּקוּנֵי-זֶהר תְּקוּן ט), כִּי אֵז הִירָאָה בְּלִי כְּסִילוֹת שְׁיִישׁ בִּימֵי הַחַל, כִּי עֶקֶר הַכְּסִילוֹת - מַחֲמַת הַשְּׁעָבוֹד כַּנ"ל. וּבְזֶה מַעֲלִין הִירָאוֹת הַנְּפוּלוֹת, דְּהֵינּוּ מֵה שְׁיִירָאִים לְפַעֲמִים מִשָּׁר וְכִדוּמָה, כִּי עַל-יְדֵי הַדַּעַת מְרִימִין אוֹתָן. וְעֶקֶר הַדַּעַת הוּא בְּשַׁבָּת עַל-יְדֵי הַשְּׂמֵחָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ חֵרוֹת וְאֲזִי הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת כַּנ"ל:

וְהַכֶּלֶל, שְׂצָרִיד לְנֶהֱג שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלְבְּלִי לְהִירָאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וְדֹאגָה כֶּלֶל. רַק לְהַתְעַנֵּג עַל ה' וּלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְׁיָכוֹל. כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת הִיא כְּלָה רוּחָנִיּוֹת, כְּלוֹ קִדְשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מִן אֲכִילַת חַל, כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחַר (לְעֵיל בְּסִימָן נו, וּבְסִימָן רעז, וְעֵין זֶהר וַיִּקְהַל דָּף ריח ובמק"מ שָׁם):

דָּרָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - לְהַבִּיט עַל הַטּוֹבוֹת שְׁעוֹשֵׁין, וְאַף שֶׁנִּמְצָא בָּהֶם גַּם-כֵּן מַה שְּׂאִינּוּ טוֹב, אֵינּוּ מְסַתְּפִל עַל זֶה. כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (בְּמִדְבָר כ"ג): "לֹא הִבִּיט אֶזֶן בְּיַעֲקֹב". (עֵין יִלְקוּט וּבַתְד"א רבֵה פ"א). מְכַל-שִׁכְן שְׁהָאָדָם אָסוּר לוֹ לְהַבִּיט עַל חֲבֵרוֹ לְרָעָה, לְמַצָּא בּוֹ דוֹקָא מַה שְּׂאִינּוּ טוֹב וּלְחַפֵּשׁ לְמַצָּא פְּגָמִים בְּעַבּוּדַת חֲבֵרוֹ, רַק אֲדַרְבָּא, מְחִיב לְהַבִּיט רַק עַל הַטּוֹב. וְלָזֶה טוֹבָה גְּדוּלָּה שְׁיִישׁ טַבֵּעַ וְהַשְּׂגָחָה. כִּי כְּשֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה טוֹב, אֲזִי מִנְהִיג אוֹתוֹ בְּהַשְּׂגָחָה. וְכְּשֶׁהוּא אֵינּוּ טוֹב, וְאִם הָיָה מִנְהִיג אוֹתוֹ בְּהַשְּׂגָחָה - לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַגִּיעַ לוֹ שׁוֹם טוֹבָה, אֲזִי מִנִּיחַ אוֹתוֹ עַל הַטַּבֵּעַ, וְיָכוֹל לְהִיזֵת שְׂיִהְיָה לוֹ טוֹבוֹת עַל-פִּי הַטַּבֵּעַ. וְאִם לֹא הָיָה רַק הַשְּׂגָחָה, הָיָה אֶפְשָׁר שֶׁתְּבַטֵּל הַהַשְּׂגָחָה לְגַמְרֵי. כִּי כְּשֶׁהָיָה רוּאָה יִתְבָּרַךְ, שְׂאִין הָאָדָם מִתְנַהֵג כָּרְאוּי, הָיָה כּוֹעֵם, וְהָיָה מִסִּיר הַהַשְּׂגָחָה לְגַמְרֵי.

אָבֵל עֲכָשׁוּ מִנִּיחוֹ עַל־פִּי הַטֶּבֶע, וְכִשְׁהוּא חוֹזֵר לְמוֹטָב, מִשְׁגִּיחַ עָלָיו כַּנִּ"ל. וּבְאַמַּת אֵין אָנוּ יְכוּלִין לְהִבִּין מֵהוּ טֶבֶע וְהַשְׁגָּחָה. כִּי בְאַמַּת גַּם הַטֶּבֶע הִיא הַשְׁגָּחָתוֹ יתְבַרֵךְ, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְאָדָם לְהִבִּין שְׁנֵי דְבָרִים כְּאַחַד, דְּהֵינּוּ הַטֶּבֶע שְׂבַאמַּת הִיא הַשְׁגָּחָתוֹ יתְבַרֵךְ:

הַתּוֹרָה יִי

סִכְנָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת מְפָרָסָם וְלְהִנְהִיג הָעוֹלָם. לָא מְבַעֲיָא כְּשֵׁאינוּ רָאוּי כָּלָל, וְלוֹבֵשׁ טִלִּית שְׂאִינוּ שְׁלוֹ, רַק אֶפְלוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאַמַּת, גְּדוּלֵי הַדּוֹר, יֵשׁ עֲלֵיהֶם סִכְנוֹת נוֹרְאוֹת בְּהִנְהַגַּת הָעוֹלָם. כִּי אִישׁ פָּשׁוּט רַחוּק מְאֹד, שְׂיַעֲבֹר עַל רְצִיחָה, אֶפְלוּ אִם אֵינוּ אִישׁ כָּשֵׁר, כִּי אֵין לוֹ תִאָּוָה לָזֶה. וְאֶפְלוּ כְּשִׁמְגִיעַ, חֵם וְשְׁלוֹם, לְתִאָּוָה כְּזוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אֵינוּ בָּא לְיָדוֹ, וְיֵשׁ לוֹ כִּפְמָה מְנִיעוֹת לָזֶה וְאֶפְלוּ אִם יַעֲבֹר, לֹא יַעֲבֹר כִּי־אִם לְעֵתִים רַחוּקוֹת, וְקָרוֹב שְׁלֹא יַעֲבֹר רַק פְּעַם אַחַת כָּל יָמָיו. אָבֵל בְּהִנְהַגַּת הָעוֹלָם וּבְחִדוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא שְׂמַחֲדִישֵׁין, יְכוּלִים לְעֲבֹר מִפְּשֵׁ גָּב וְנֶאֱפֵ וְרַצַּח בְּכָל פְּעַם, בְּכָל רַגְעַ, רַחֲמָנָא לְצַלָן (עֵין זוּחָ"ק בַּהֲק' ד"ה ע"א):

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִנְהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

תּוֹרָה יִי

א עַל־יַדֵּי הַשְׂמֻחָה שֶׁל שַׁבָּת זוֹכֶה לְחֵרוֹת וְאִזּו הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת וְאֵינוּ מְבַלְבֵּל. וְעַל־יַדֵּי־זֶה יִזְכֶּה לְיִרְאָה עִם דַּעַת בְּלִי כְּסִילוֹת. וּמַעֲלָה כָּל הַיִּרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת שְׁלֹא יִהְיֶה מִתְיָרָא מִשׁוּם דְּבָר לֹא מֵאִיזָה שֶׁר וְאָדוֹן וְכִיּוֹצֵא רַק מֵהַשֵּׁם יתְבַרֵךְ לְבָדוּ:

ב וְצָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת. כִּי מַעֲלַת וְקִדְשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָה וְיִקָּרָה מְאֹד כַּמְבָאָר בְּכָל הַסְּפָרִים וּבַפָּרֹט

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקס - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בספר "ראשית חכמה" שער הקדשה בתחלתו. וראוי ללמד שם ולשום לבו היטב על כל הדברים הנאמרים שם בעצם מעלות קדשת שבת כדי שיתלהב לבו לקבל שבת בשמחה גדולה ועצומה, כי עקר מצוות כבוד שבת קדש הוא השמחה להיות שמח מאד בשבת קדש ולבלי להראות חם ושלום שום עצבות ודאגה כלל בשבת ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג הן אכילה ושתייה הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת הוא כלו קדש כלו רוחניות כלו אלהות ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חל. אשרי המשתדל לשמח בשבת. כי עקר כבוד שבת הוא השמחה כנ"ל:

ג דרך השם יתברך להביט על הטובות שעושין ואף שנמצא בהם גם כן מה שאינו טוב אינו מסתכל על-זה. מפל שכן האדם אסור לו להביט על חברו לרעה למצא בו דוקא מה שאינו טוב ולחפש ולמצא פגמים בעבודת חברו. רק אדרבה מחיב להביט רק על הטוב:

תורה יח

א סכנה גדולה להיות מפרסם ולהנהיג העולם, לא מבטיא בשאינו ראוי כלל ולזבש טלית שאינו שלו, רק אפלו עובדי ה' בראמת גדולי הדור יש עליהם סכנות נוראות בהנהגת העולם. כי בהנהגת העולם ובחדושין דאורייתא שמחדשים יכולים לעבר ממש גנוב ונאוף ורצוח בכל פעם ובכל רגע רחמנא לצלן:

סדר ימי מנוהרני"ת הימי:

מז אחר הסעדה קבלתי רשות מהם ונסענו לקרימיניטשאק, ובאנו לקראקע ביום ערב שבת קדש אחר חצות שתיים או שלש שעות,

וְהֵינּוּ לְהוֹטִים לְעֵבֶר הַנֶּהָר דִּינְעֶפֶר בְּזִרְיוֹת וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַזְמִין
לָנוּ סְפִינָה וְעִבְרָנוּ בְּשָׁלוֹם וּבְאֵנוּ לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ קְרִימֵינְטְשָׁאק בְּעוֹד
הַיּוֹם גָּדוֹל וְתִכְף בְּבוֹאֵי לְשָׁם, מְצֵאתִי אֶת רַבִּי שְׁלֹמֹה וְנֹדַע לִי
מִיָּד שֶׁהוּא מוֹכֵן אַחַר שִׁבְת לְנִסְעֵ לְנִיקוּלְאֵיב, וּכְבָר יֵשׁ בְּכָאן
עֲגָלָה מְאֹדָעִים שְׁנוֹסְעֵת לְנִיקוּלְאֵיב שְׁתוּכַל לְקַבֵּל אֶת כָּלָנוּ לְשָׁם
וְכֵן הִיָּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהוֹדִיעוּ לִי תִכְף שְׁאַחַד מְאוּהָבֵי
בְּאַמַּת מְאַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ הוּא יוֹדַע מִעֲגָלָה זֹאת שְׁנוֹסְעֵת לְנִיקוּלְאֵיב
וְתִכְף קְרֵאתִי אֶת הָאִישׁ הַזֶּה וְאָמַר לִי שְׁבֻקֵל נוֹכַל לְנִסְעֵ עִם
עֲגָלָה זֹאת:

אַחַר כֵּן שָׁבְתָנוּ שָׁם בְּבֵית רַבִּי אֵיזִיק חֲתָן רַבֵּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה
וּבְלֵיל שִׁבְת הַיְלָדָה שְׁלָהֶם שְׁתַּחֲוִיָּה שְׁנוֹלְדָה בְּקָרוֹב לְמִזֵּל טוֹב
הִיָּתָה מְטַלֶּת עַל עַרְשׁ דְּוֵי, וּבְלֵיל שִׁבְת הַזֶּה לְהִיָּתָה מְסַכְּנַת
וּבְבוֹאֵנוּ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת אָמְרָה הַצְּדִיקַת מָרַת שָׂרָה תַּחֲוִיָּה בַת רַבֵּנוּ
זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה, שְׁכָבָר נִתְקַרְרוּ רַגְלֵי הַתִּינּוֹק וְגַם חֲמוּתָה עֲמָדָה
אַצֵּל הַתִּינּוֹק בְּפָנִים זְעוּפוֹת מְאֹד וְאֲנִי כְּשֶׁבָאתִי מִבֵּית הַכְּנֶסֶת
וְרֵאתִי זֹאת הָיָה עָלַי לְבִי דְוֵי מְאֹד מְגֻדֵל צְעָרָם, וְתִלִּיתִי עֵינַי
לְמָרוֹם וְאָמַרְתִּי מִי אָנֹכִי לְהַתְפַּלֵּל עַל זֶרַע רַבֵּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה
אַבֵּל כְּבָר הִזְהַרְתִּי מִרַבֵּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה בְּעֲצָמוֹ לְהַתְפַּלֵּל עַל
זֶרְעוֹ הַקָּדוֹשׁ, וְאָמַרְתִּי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם וְחַמֵּל וְלֹא תִהְיֶה צָרָה
וְיָגוֹן חֵם וְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַשִּׁבְת שְׁאַנִּי אוֹרַח בְּכָאן, וְזֶה שְׁנַתִּים שְׁלֹא
הָיִיתִי כָּאן רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּעַרְבֵב שְׁמַחְתָּנוּ חֵם וְשָׁלוֹם וּבְחַסְדֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שָׁב הַתִּינּוֹק לְאִיתָנוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְשִׁבְת
בְּבִקָר הִיָּתָה הַתִּינּוֹקַת שְׁתַּחֲוִיָּה, בְּחִזְקַת חַיִּים וְתַחֲוִי רוּחַ כָּל בְּנֵי
הַבֵּית:

מִח וְהֵנָּה בְּשִׁבְת בְּסַעֲדַת שְׁחַרִּית בָּאוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים אֲצֵלִי אַבֵּל אַף

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקס"ב - אמר מוהר"ש"ל "צדק מצוי מקוה שיהי מצד מצד רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

על פי כן לא נפתח פי לדבר עמהם מה שצריכים לדבר מנפלאות תורתו של רבנו זכרוננו לברכה גם בתחלה לא התעוררנו לשמחה כראוי ועזר לנו השם יתברך שנתעורר איש זקן אחד והתחיל לרקד הרבה בשמחה ועוד זקן אחד רקד הרבה עמו ועדין איני יודע מה זה היה לו אבל לעניננו היה זה נצרך מאד מאד ואני חזקתי שמחתו הרבה ועוררתי כלם לנגן לו ולהכות כף אל כף כדי לחזק השמחה, עד שעזרני השם יתברך שנתעוררנו כלנו לשמחה גדולה, והיו מרקדים כלם בשמחה גם אנכי רקדתי הרבה בשמחה בעזרת השם יתברך ואחר כך דברתי עמהם עד שבאתי לתוך התורה המתחלת מי שיודע מארץ ישראל וכו' (לקוטי תניינא מ'), ואמרתי לפניהם התורה הזאת וזה חזק דעתי מאד מאד כי ראיתי כי מאת השם הוא שאני זוכה לדבר עתה מארץ ישראל בפרט תורה נפלאה ונוראה כזאת, אשרי אזנים שכך שומעים:

סדר לקוטי עיצות הימני:

זכ בשאדם שמח כל היום, בנגל לו יותר שיהיה לו איזה שעה לב נשבר לפרש שיחתו היטב ולשפך לבו במים נכח פני ה'. וכן להפך אחר לב נשבר בא שמחה. וזה סימן אם היה לו לב נשבר בשבא אחר כך לשמחה (שיחות הר"ן כ).

ג צריך לבון מחשבתו להסתכל תמיד על השרש הכל, ששם הוא שרש כל הטובות והשמחות יחד, ואז יוכל לשמח בשמחה גדולה מאד מאד, כי בשמסתכל על שרש הכל שהוא כלו טוב אז נכללין כל הטובות וכל השמחות יחד ומאירין באור גדול מאד (ח"ב לד).
ז בשלומד תורה או שעושה מצוה בשמחה גדולה עד שמרקד מחמת שמחה, הוא מעלה גדולה מאד ומעלה ומתקן בזה כל

הַדְּבוּרִים רָעִים, גַּם הוּא נִתְעַלָּה בְּמִמוֹן וְכָל תּוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא
 נִתְעַלְּוּ. גַּם זֹכָה לְבָנִים, גַּם מְעַלָּה וּמִתְקַן אֶת הָאֲמוּנָה, גַּם כָּל
 הַמְּדַרְגּוֹת הַתְּחִתּוֹנוֹת נִתְעַלְּוּ עַל יְדֵי שְׂמִיחַת תּוֹרָה וּמְצוּהָ.

כֹּה לְזִכּוֹת לְשְׂמִיחָה זֶה קָשָׁה וְכָבֵד יוֹתֵר מִשָּׂאֵר כָּל הָעֲבוֹדוֹת, עַל כֵּן
 צָרִיכִין לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל הַכּוֹחוֹת וּבְכָל מִינֵי עֲצוֹת לְהִיזוֹת
 בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד. וְכָבֵד מִבְּאֵר שְׂעֵל־פִּי רַב אִי־אֶפְשָׁר לְהִיזוֹת
 בְּשְׂמִיחָה כִּי אִם עַל־יְדֵי מִילֵי דְשִׁטּוֹתָא כַּנִּ"ל בְּאוֹת כַּט (שיחות הר"ן
 ב).

לוּ וּבִיזוֹת צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ שְׂמִיחָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
 שְׂיִתְפַּלֵּל בְּשְׂמִיחָה. וְכֵן בְּשַׁעַת עֲשִׂיַת הַמְּצוֹת כַּנִּ"ל. מְכַל שְׂכֵן וְכָל
 שְׂכֵן בְּשִׁבְתָּ וְיוֹם טוֹב. אֵךְ גַּם בְּיָמֵי הַחֹל בְּכָל הַיּוֹם מְצוּהָ גְּדוּלָּה
 לְהִיזוֹת בְּשְׂמִיחָה תָּמִיד כַּנִּ"ל (שם קנ"ה).

לז עַל־יְדֵי מָרָה שְׂחֹרָה וְעֲצָבוֹת אֵין יוֹדְעִין מִשְׂמוֹ (שם מג).

כֹּה עַל־יְדֵי שְׂאָדָם שְׂמִיחָה, עַל־יְדֵי זֶה הוּא יָכוֹל לְהַחֲיוֹת אָדָם אַחֵר
 שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְשִׂמְחָה לְבַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם
 מְלֵאִים יִסּוּרִים וּדְאָגוֹת וְצָרוֹת מְשֻׁנּוֹת וְאִי־אֶפְשָׁר לָהֶם לְסַפֵּר מֵהַ
 שְׂבָלָבָם, וְכִשְׁבָּא אָדָם עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת יָכוֹל לְהַחֲיוֹת אוֹתָם מִמָּשׁ
 וְהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד. כִּי כְּשִׁזְכָּה לְשִׂמְחָה אֵיזָה אָדָם הוּא מְחַיֶּה
 וּמְקַיֵּם נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל מִמָּשׁ (שם).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־טוֹבוֹת הַיּוֹמִי:

וְהוֹדִיעוּ אֵיךְ שְׂזָכָה וּמָצָא אֲנָשִׁים כָּאֵלוֹ וְנַעֲשֶׂה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וּבְנֵי
 הַמְּדִינָה שֶׁל מָמוֹן הַנִּ"ל הָיוּ עוֹסְקִים יוֹתֵר בְּעַנְיֵינֵיהֶם בְּעֲבוֹדָתָם,
 כְּכֹל הַנִּ"ל וְהַזְּמַן שֶׁהַגְּבִיל עִמָּהֶם הַגְּבוּר הַנִּ"ל הָיָה מִמְּשִׁמֵּשׁ לְבוֹא,
 וְנִתְפַּחְדוּ מְאֹד וְעָשׂוּ עֲבוֹדָתָם הַנִּ"ל, וְהִקְרִיבוּ קָרְבָּנוֹת וּקְטֹרֶת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקסד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְעִסְקוּ בַתְּפִלוֹת שְׁלָהֶם שֶׁהָיוּ מִתְּפִלָּיִם לְאַלְהוֹתָם הַנִּלְוִי וְנִסְכָּם
בֵּינֵיהֶם, שֶׁהֵם מְכַרְחִים (לְקַיֵּם עֲצַתָּם הָרָאשׁוֹנָה, דְּהֵינּוּ) לְשַׁלַּח אֶל
הַמְּדִינָה שִׁישׁ בָּהּ עֲשִׂירוֹת מִפְּלָג כַּנִּלְוִי, אֲשֶׁר לְפִי דַעְתָּם הָיוּ כָּל
בְּנֵי אֹתָהּ הַמְּדִינָה כָּלָם אֲלֵהוֹת כַּנִּלְוִי וְהֵם יוֹשִׁיעוּ אֹתָם בְּיַד־אֵי
כַּנִּלְוִי, מֵאַחַר שֶׁכָּלָם הֵם אֲלֵהוֹת כַּנִּלְוִי וְשַׁלְּחוּ שְׁלוּחִים לְשָׂם.

וּבְדַרְךְ הַלּוּכָם (שֶׁל הַשְּׁלוּחִים) לְשָׂם תָּעוּ וְהָלְכוּ, וּמִצְאוּ אָדָם שֶׁהָיָה
הוֹלֵךְ עִם מִקְלָה, שֶׁהַמִּקְלָה שָׁלוֹ הָיָה עוֹלָה יוֹתֵר מִכָּל אֲלֵהוֹתָם, הֵינּוּ
שֶׁהַמִּקְלָה שָׁלוֹ הָיָה עִם אֲבָנִים טוֹבוֹת יְקָרִים, אֲשֶׁר זֶה הַמִּקְלָה הָיָה
שְׂוֵה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל כָּל אֲלֵהוֹתָם הַנִּלְוִי (הֵינּוּ בֵּין הָאֲלֵהוֹת
שֶׁבְּמְדִינָתָם וּבֵין הָאֲלֵהוֹת שֶׁהָלְכוּ אֲצֵלָם, כִּי הַמִּקְלָה הָיָה שְׂוֵה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲשִׂירוֹת
שֶׁל כָּלָם) גַּם הָיָה הוֹלֵךְ בְּכוֹבֵעַ, (שְׁקוֹרִין קַאפִּילִישׁ), שֶׁהָיָה קָבוֹעַ בּוֹ
אֲבָנִים טוֹבוֹת שֶׁהָיָה שְׂוֵה הוֹן רַב וְתַכְף וּמִיד נָפְלוּ לְפָנָיו בְּכַרְיָעָה
וְהַשְּׁתַּחֲוּיָה, כִּי לְפִי דַעְתָּם הָיָה הָאָדָם הַזֶּה אֵלּוּהַ עַל כָּל אֲלֵקִים
שְׁלָהֶם, מֵאַחַר שִׁישׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת מִפְּלָג כַּזֶּה (וְהָאָדָם הַזֶּה שֶׁפָּגְעוּ הוּא
הָיָה הַמְּמַנֶּה עַל הָאוֹצְרוֹת שֶׁל הַמִּלְךְ הַנִּלְוִי) וְאָמַר לָהֶם הָאָדָם הַזֶּה: זֶה הוּא
חֲדוּשׁ אֲצִלְכֶם (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה), בּוֹאוּ עִמִּי וְאַרְאֶה לָכֶם עֲשִׂירוֹת וְהוֹלִיךְ
אֹתָם אֶל הַהָר שֶׁהָיָה מְסֻדָּר שָׂם אוֹצֵר הַמִּלְךְ, וְהָרְאֶה אֹתָם אֶת
הָאוֹצֵר וְתַכְף וּמִיד נָפְלוּ בְּכַרְיָעָה וְהַשְּׁתַּחֲוּיָה, כִּי זֶהוּ אֵלּוּהַ עַל כָּל
אֲלֵקִים, לְפִי דַעְתָּם (הַסְּכָלָה וְהַנְּבוּכָה, שֶׁהָיָה אֲצֵלָם עֶקֶר הָאֱמוּנָה הַמְּמוֹן
וְהָעֲשִׂירוֹת כַּנִּלְוִי) אֵךְ קָרְבָנוֹת לֹא הִקְרִיבוּ שָׂם (כִּי לְפִי דַעְתָּם הַנִּלְוִי שֶׁהוּא
אֵלּוּהַ עַל וְכוּ, בְּיַד־אֵי הָיוּ מְקַרְיָבִים אֶת עֲצֻמֹן לְאֵלּוּהַ כַּזֶּה, אֵךְ וְכוּ), כִּי כִּשְׂפִי צְאוּ
אֵלּוּ הַשְּׁלוּחִים, הִזְהִירוּ אֹתָם שֶׁבְּדַרְךְ לֹא יִהְיוּ מְקַרְיָבִים קָרְבָנוֹת,
כִּי חָשְׁשׁוּ שֶׂאִם יִרְצוּ בְּדַרְךְ לְהִקְרִיב קָרְבָנוֹת לֹא יִשָּׂאֵר מֵהֶם כְּלוּם,
כִּי אוּלַי יִמָּצְאוּ אֵיזָה אוֹצֵר בְּדַרְךְ, אוּלַי יִלְךְ אַחַד לְבֵית־הַכֶּסֶף
וְיִמָּצֵא שָׂם אוֹצֵר (וְהוּא אֲצֵלוֹ אֵלּוּהַ כַּנִּלְוִי), וַיִּתְחִילוּ לְהִקְרִיב אֶת עֲצֻמֹן

אֱלֹיו, וְלֹא יִשָּׂאֵר מֵהֶם אֶחָד, עַל־כֵּן הִזְהִירוּ אֶת הַשְּׁלוּחִים (הֵינּוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה הִזְהִירוּ אֶת הַשְּׁלוּחִים) שֶׁבִּדְרָךְ לֹא יִקְרִיבוּ קָרְבָּנוֹת כָּלֵל, עַל־כֵּן לֹא הִקְרִיבוּ אֱלֹו הַשְּׁלוּחִים קָרְבָּנוֹת לְזֶה הַמְּמֻנָּה הַנִּ"ל אֲבָל זֶה הָיָה בְּרוּר אֲצֵלָם, שֶׁהוּא אֶלּוֹק עַל כָּל אֱלֹקִים, מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוֹם וְרַב כְּזֶה.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹת עֲרוּרָה הַיּוֹמִי:

(ו) יש מי שאומר שאין עומד לקרות בתורה בתענית צבור מי שלא התענה ואם הכהן אינו מתענה יצא הכהן מבית הכנסת ועומד לקרות בתורה ישראל המתענה: (ז) בתענית ציבור יעמדו שנים אצל ש"צ מזה אחד ומזה אחד שיאמרו עמו סליחות: (ח) כל ת"צ יש בו נשיאות כפים במנחה חוץ מביום הכפורים: הגה ובגלילות האלו אין נוהגין בנשיאות כפים רק במוסף של יום טוב וכבר נתבאר בהלכות נשיאות כפים (מרדכי דתענית והגהות מיימוני פ"א):

סימן תקסז (א) השרוי בתענית יכול לטעום כדי רביעית ובלבד שיפלוט וביום הכפורים ובתשעה באב

אסור: הגה ויש מחמירין בכל תענית צבור והכי נוהגין (תוס' והגהות מיימוני פ"א ות"ה סימן קנ"ח): (ב) יש אומרים שלא התירו רביעית בפעם אחת אלא מעט מעט ויש אומרים שאפילו בפ"א יכול לטעום עד כדי רביעית אם יודע בעצמו שיכול להעמיד עצמו שלא יבלע כלום: (ג) מי שדרכו לרחוץ פיו בשחרית בת"צ לא כשר למעבד הכי אבל בתענית יחיד שרי כיון שפולט ואפילו יש במים שרוחץ יותר מרביעית: הגה ומותר ללעוס עצי קנמון ושאר בשמים ועץ מתוק ללחלח גרונו ולפלוט מלבד ביום הכיפורים דאסור (מרדכי דתענית והגהות מיימוני פ"א):

סימן תקסח (א) נדר להתענות יום זה ושכח ואכל משלים תעניתו והוא הדין אם היה תענית חלום או

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקסו' צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צחד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שהיה ת"צ או שהיה יום ידוע לו להתענות ביום שמת בו אביו או רבו אבל אם נדר להתענות יום א' או שני ימים וכשהתחיל להתענות שכח ואכל כזית איבד תעניתו וחייב לצום יום אחר (ויש מחמירין דאפילו בנדר להתענות יום זה דחייב להשלים מכל מקום מחמירין להתענות יום אחר) (ת"ה סימן ק"ט): (ב) הנודר לצום עשרה ימים באיזה יום שירצה והיה מתענה ביום אחד מהם והוצרך לדבר מצוה או מפני כבוד אדם גדול (או שמצטער) (טור) הרי זה לזה ופורע יום אחד שהרי לא קבע הימים בתחילת הנדר אבל אם לא קבל עליו קודם לכן להתענות יום אחד אלא במנחה קבל עליו להתענות למחר מקרי תענית זה ואינו יכול ללוותו: הגה וכ"ש יום זה ממש כגון שאמר בתחלת נדרו אתענה יום פלוני או אתענה ב' וה' כל השנה או כדומה לזה (ת"ה סימן ער"ה וכל בו) וכן אם היה תענית חלום אינו יכול ללוותו: הגה וכ"ש שאינו יכול ללוות ולפרוע ת"צ (ת"ה סימן ק"ט וכל בו ורבינו ירוחם) מיהו תענית שני וחמישי ושני שנוהגים להתענות אחר פסח וסוכות או אפילו בעשרת ימי תשובה ואירע בהם ברית מילה מצוה לאכול וא"צ התרה כי לא נהגו להתענות בכהאי גוונא ודוקא כשאוכלים שם אבל אם שולחים לו לביתו אין לו לאכול ואם קבל עליו התענית במנחה צריך להתענות (הגהות מיימוני פ"א) ויש אומרים שאם מצטער הרבה בתעניתו יכול לפדותו בממון והוא הדין באונם אחר (הרא"ש בשם הראב"ד ורבינו ירוחם נ"ה ח"א) ונראה דוקא בקבל עליו תענית בעלמא אבל אם קבלו דרך נדר צריך לקיים נדרו: (ג) מי שנדר להתענות סך תעניות יכול לדחותם עד ימות החורף (ויכול ללוות יום ארוך ולשלם יום קצר דכל אחד מקרי יום) (ת"ה סימן ס' והגהות מרדכי):

סדר לקושי תפלות היומי:

שד: רחם עלינו אבינו אב הרחמן, כי אין מי שיצמד בעדנו, שמך הגדול יצמד לנו בעת צרה ראה "כי אזלת יד ואפם עצור ועזוב"

בְּיִשְׂרָאֵל וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב עֵצָם הַסְּכָנָה שֶׁל כָּל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר דָּנִים אוֹתָם בְּבֵתִי מִשְׁפָּטֵיהֶם וְיוֹעֲצֵיהֶם, וְחוֹשְׁבִים
 עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת וּמִתְיַעֲצִים בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִמָּהֶם, בְּאִפְּן
 שִׁיעֲבִירוּ אוֹתָם עַל דַּת חֵם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה כָּל פְּנִימִיּוֹת מִחֲשַׁבְתָּם
 הִרְעָה, כִּי אֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנָיךְ אֲדוֹן כָּל יוֹדֵעַ מִחֲשָׁבוֹת וּכְבָר הַסִּיתוֹ
 וְהִדִּיחוֹ אֶת כַּמָּה נְפָשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדֵי עֲצוֹתֵיהֶם וּגְזֵרוֹתֵיהֶם
 הִרְעוֹת, וְעוֹד הֵם חוֹשְׁבִים עֲצוֹת רָעוֹת לְהוֹסִיף גְּזֵרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם
 בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, כִּי אֲשֶׁר נִשְׁמַע לְאֲזַנֵּינוּ כַּמָּה פְּעָמִים אוֹי
 לְאֲזַנִּים שְׁכַךְ שׁוֹמְעוֹת, אוֹי מַה נַּעֲשֶׂה לְבַטֵּל וּלְהַפִּיר עֲצָתָם וּלְקַלְקַל
 מִחֲשַׁבְתָּם, "אֲדַנִּי אֱלֹקִים חַדֵּל נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא" עֲזָרְנוּ
 לְמַעַן שְׁמַךְ, כִּי אִין מִי יַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּיִם
 בְּתַחֲנוּנִים הַתְרַצָּה וְהַתְפִּיִם לְדוֹר עָנִי כִּי אִין עוֹזֵר, עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ
 נִשְׁעָנְנוּ:

שֶׁה: וּבִכֵּן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, מָלֵא רַחֲמִים
 אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל שְׂכַח הַדְּמָעוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם
 שֶׁכָּבוּ הִרְבֵּה וְשִׁפְכוּ דְמָעוֹת רַבּוֹת לְפָנֶיךָ פְּמִים, עַד שֶׁזָּכּוּ שֶׁנִּתְגַּלוּ
 לָהֶם חֲדוּשֵׁי תוֹרַת הִרְבֵּה עַל יְדֵי דְמָעוֹתֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר חִבְּרוּ
 סְפָרִים שְׁלֵמִים קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם
 הַקְּדוֹשָׁה שֶׁחֲדָשׁוּ עַל יְדֵי בְּכִיָּה בְּדְמָעוֹת שְׁלִישׁ, רַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרֵם כֹּחַ הַדְּמָעוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָאֲמִתִּיִּם
 הָאֵלֶּה, שִׁיעֲמְדוּ כְּנֶגֶד גְּזֵרוֹת הָעֶכְבוֹ"ם וַיִּבְטְלוּ אוֹתָם:

שׁו: אָנָּה אֲדוֹן יְחִיד, מָלֵא רַחֲמִים, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשׁוֹ, עֲזָרְתָה
 אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מַעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
 בְּכָל דוֹר וָדוֹר, יִהְיֶמוּ וַיִּכְמְרוּ הַמּוֹן מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ, בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת בְּעוֹקְבָא דְמְשִׁיחָא וְתַקִּיץ וְתַעֲזָרֵם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקסח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

זְכוּת וְכֹחַ הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים הָאֵלֶּה, הַדְּמָעוֹת רַבִּים רוֹתְחִים וּבוֹעָרִים כְּאֵשׁ לוֹהֵט, שֶׁכָּבוּ כָּל הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים לְפָנֶיךָ מִימֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר נִתְחַבְּרוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים רַבִּים מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם שֶׁחֲדָשׁוּ עַל יְדֵי הַדְּמָעוֹת שֶׁכָּבוּ לְפָנֶיךָ קֹדֶם שֶׁחֲדָשׁוּ בַתּוֹרָה זְכוֹר וְהִבֵּט וְרַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אָהַבְתָּ שִׁיעְמָדוֹ אֱלֹהֵי הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים, כְּנֶגֶד כֹּחַ הַדְּמָעוֹת הָרְעוּת שֶׁל עֲשׂוֹ הָרָשָׁע, אֲשֶׁר כָּבַר סָבְלוֹ יִשְׂרָאֵל צָרוֹת רַבּוֹת [הַרְבֵּה] דֵּי וְהוֹתֵר עַל יְדֵי שֶׁלֹּשׁ הַדְּמָעוֹת שֶׁלֹּא אָבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם, אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן, הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וְקַבֵּל כְּנֶגְדָם אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרַבִּי רַבּוֹת הַדְּמָעוֹת שֶׁלִּישׁ שֶׁשֶׁכָּבוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַד הַנְּהַ וּבִפְרֹט מִיּוֹם חֶרְבֵּן בֵּיתְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבִפְרֹט הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים, שֶׁנִּתְחַבְּרוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים עַל יָדָם מְלֵא רַחֲמִים גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תֵּן כֹּחַ לְהַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שִׁיעְמָדוֹ אֱלֹהֵי הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקִים כְּנֶגֶד הַדְּמָעוֹת שֶׁל עֲשׂוֹ הָרָשָׁע, לְבַטֵּל עַל יְדֵי זֶה כָּל מִינֵי גִזְרוֹת קָשׁוֹת וְרְעוּת שֶׁל הָעַמִּים, הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַר נִגְזְרוּ, הֵן אוֹתָם שֶׁרוּצִים לְגָזֹר חֵם וְשָׁלוֹם כָּלָם תִּעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגֵּר וְתִבְטֵל בְּכֹחַ הַדְּמָעוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים:

שׁוֹ: וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְעַסֵּק תָּמִיד בְּסִפְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים וְלַהֲגוֹת בָּהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, וְנִזְכֵּה לְהַבִּין וְלַהֲשַׁכֵּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה, וְלִקְיָם דְּבָרֵיהֶם בְּאֵמֶת וְיִתְפַּשְׁטוּ סְפָרֵיהֶם בְּעוֹלָם, וְיִפּוּצוּ מֵעִינֹתֵיהֶם חוּצָה, בְּאִפְּן שִׁיתְעוֹזְרוּ בְּכָל פַּעַם כֹּחַ הַדְּמָעוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים שֶׁעַל יְדֵיהֶם נִתְחַבְּרוּ סְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וַיִּבְטְלוּ וַיִּשְׁבְּרוּ וַיַּעֲקְרוּ כָּל הָעֲצוֹת רְעוּת וְכָל הַגִּזְרוֹת שֶׁל הָעַמִּים וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה מִהֲרָה תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלָקֵל מִחֲשַׁבְתָּם

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשְׁתְּךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן תּוֹרַתְךָ כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם,
 וְעַל כַּח וְזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּטַל
 מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 "אַל תִּתֵּן לְחַיִּית נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיִּית עֲנִיֶיךָ אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח כִּי שָׁחָה
 לְעַפְר נַפְשֵׁנוּ דְבָקָה לְאָרֶץ בְּטַנְנוּ קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן
 חֲסִדֶךָ":

תְּפִלָּה כו: זח: {מיוסד ע"פ תורה ל"ב} אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים,
 אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת
 וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכֵנוּ לְעִבּוֹדְתְּךָ, וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ וַתִּתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וְצוֹיֹת אוֹתָנוּ לְבָלִי לְסוּר
 מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָנוּ הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים שְׁבַכָּל דוֹר וְדוֹר
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חוֹנְנֶת אוֹתָנוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר כַּמָּה צְדִיקִים וְחַכְמִים
 אֲמֵתִים, אֲשֶׁר הוֹרוּ אֶת יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הַיֶּשֶׁר וְהָאֱמֶת, וְהַשְּׂאִירוּ
 אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה סְפָרִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים לְהָאִיר פְּנֵי תִבֵּל, לְגַלוֹת
 לָנוּ דַרְכֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, כִּי שֶׁנִּזְכָּה לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה, לְמַעַן נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קְדֻשַׁת רוּחוֹ
 שֶׁל מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, אֲשֶׁר רוּחוֹ מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם עַל אֲנָפֵי
 אוֹרֵיתָא, עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר רוּחוֹ
 הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁל מְשִׁיחַ מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל כְּפִי
 קְדֻשָּׁתוֹ וְטָהָרְתוֹ וְעֶקֶר קְדֻשָּׁתוֹ הוּא קְדֻשַׁת הַבְּרִית, כִּי רוּחוֹ שֶׁל
 מְשִׁיחַ הוֹלֵךְ וּמְקַנֵּא עַל שְׂמִירַת הַבְּרִית, וְאֶפְלוּ עַל רֵיחַ נְאוּף הוּא
 הוֹלֵךְ וּמְקַנֵּא לְגַדֵּל קְדֻשָּׁתוֹ וְטָהָרְתוֹ שְׂאִינוּ יְכוּל לְסַבֵּל שׁוֹם פְּגָם
 מִפְּגָם הַבְּרִית אֶפְלוּ דַק מִן הַדַּק כִּי "רוּחַ אֲפִנוּ מְשִׁיחַ ה'" מִתְקַנֵּא

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקע - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ביותר על פגם הברית, כי כל ישעו וכל חפצו להטות לב ישראל
אליו יתברך, שיזכו להיות שומרי הברית באמת, כרצונו יתברך: